

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

21 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Boico Victor, Diaconu Iurie, Catan Liliana, Guzun Ion,

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către avocatul Lunca Ion în numele inculpatului Frinea Alexandr, de către avocatul Coadă Tudor cu inculpata Druța Ludmila și de către avocatul Jereghi Anatolie în numele inculpaților Iliev Ion și Iliev Tatiana împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2020 și a sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 16 iulie 2019, în cauza penală privindu-i pe,

Iliev Ion xxx, născut la xxx, originar și domiciliat în xxxx

Iliev Tatiana xxx, născută la xxxx, originară și domiciliată în xxxxxx

Frinea Alexandr xxx, născut la xxxx, originar și domiciliat xxxx

Druța Ludmila xxx, născută la xxxx, originară și domiciliată în xxxxxx

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond: 19.09.2017 – 16.07.2019;

Instanța de apel: 21.10.2019 – 17.06.2020;

Instanța de recurs: 16.10.2020 – 21.06.2021.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 16 iulie 2019:

Iliev Ion a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit.b) Cod penal și în baza acestei Legi i-a fost stabilită o pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 1350 unități convenționale ce constituie 67 500 lei în beneficiul Statului.

Frinea Alexandr a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin.(2) lit. b) Cod penal și în baza acestei Legi i-a fost stabilită o pedeapsa sub formă amendă în mărime de 1 300 de unități convenționale ce constituie 65 000 de lei în beneficiul Statului.

Iliev Tatiana a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal și în baza acestei Legi i-a fost

stabilită o pedeapsa sub formă amendă în mărime de 900 de unități convenționale ce constituie 45 000 de lei în beneficiul Statului.

Druța Ludmila a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal și în baza acestei Legi i-a fost stabilită o pedeapsa sub formă amendă în mărime de 900 de unități convenționale ce constituie 45 000 de lei în beneficiul Statului.

Li s-a explicat lui Iliev Ion, Iliev Tatiana, Druța Liudmila și Frinea Alexandr că potrivit prevederilor art. 64 alin. (3¹) Cod penal, sunt în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătesc în cel mult 72 de ore din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

A fost respinsă cererea procurorului privind încasarea în mod solidar din contul condamnaților a cheltuielilor de judecată pentru efectuarea expertizei în mărime de 448 de lei, ca neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Iliev Ion, la 14 mai 2017, aproximativ la ora 21:00, aflându-se în curtea blocului locativ cu nr.xxx amplasat în mun. xxxx, str. xxxxxx, acționând de comun acord și împreună cu Iliev Tatiana, Druța Ludmila și Frinea Alexandr, încălcând grosolan ordinea publică și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, desconsiderând normele etice general acceptate, printr-un cinism și obrăznicie deosebită, în prezența mai multor persoane, fără motiv, intenționat a numit cu cuvinte necenzurate și a aplicat violență fizică activă manifestată prin altercații și aplicare de lovituri cu mâinile peste diferite părți ale corpului lui Calcatin C., cauzându-i conform concluziei raportului de expertiză medico-legală nr. xxxx din xxxxxx, alopecie parietal pe stânga, ce se califică ca vătămare corporală neînsemnată și lui Calcatin S., cauzându-i conform concluziei raportului de expertiză medico-legală nr. xxxx din xxxxxx, echimoze la nivelul capului, brațului stâng, excoriații și echimoze la nivelul toracelui, excoriații în regiunea lombară pe stânga, membrele superioare, ce se califică ca vătămare corporală neînsemnată.

Astfel, acțiunile lui Iliev Ion, Iliev Tatiana, Druța Liudmila și Frinea Alexandr au fost încadrate în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, conform indicilor calificativi „*huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor și de opunerea de rezistență violentă persoanelor care curmă actele huliganice săvârșită de două persoane*”.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apeluri de către:

- avocatul Lunca Ion în interesele inculpatului Frinea Alexandr, care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului prevăzut pentru prima instanță, prin care în privința lui Frinea Alexandr să fie emisă o sentință de achitare în temeiul art.390 alin.(1) pct.1 și pct.3 Cod de procedură penală.

- avocatul Jereghi Anatolie în interesele inculpaților Iliev Ion și Iliev Tatiana, care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și

adoptarea unei noi hotărâri, prin care să fie dispusă achitarea lui Iliev Tatiana și Iliev Ion, din motiv că în acțiunile acestora nu sunt prezente elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.

- avocatul Gheorghită Oleg în interesele inculpatei Druța Ludmila, care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpata Druța Ludmila să fie achitată.

- inculpata Druța Ludmila cu avocatul Coadă Tudor, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței în partea care se referă la Druța Ludmila și emiterea unei decizii, prin care să fie dispusă achitarea lui Druța Ludmila, din motiv că fapta acesteia nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) Cod penal.

3.1 În motivarea cerințelor sale, avocatul Lunca Ion în interesele inculpatului Frinea Alexandr a invocat că:

- urmărirea penală a fost defectuoasă, or martorii Baghici Vadim, Țurcan Nina și Talmaci Tatiana au declarat că au văzut doar cum inculpatul Frinea Alexandr îl ținea pe Calcatin S. și că inculpatul nu a manifestat un comportament agresiv și nu a utilizat cuvinte necenzurate în adresa părților vătămate;

- interpretarea eronată a declarațiilor martorilor Baghici Vadim, Țurcan Nina și Talmaci Tatiana a viciat soluția instanței de fond;

- ignorarea declarațiilor inculpaților Druța Ludmila, Iliev Tatiana și Iliev Ion demonstrează că nu există fapta infracțiunii;

- apărarea a atenționat instanța de fond despre faptul că Calcatin S. a fost inițiatorul conflictului și anume el a început a aplica violență față de Iliev Tatiana și Druța Ludmila, dar din motiv că organul de urmărire penală nu le-a eliberat îndreptarea de a se prezenta la Centrul de Medicină Legală în vederea constatării leziunilor corporale și nu le-a explicat de posibilitatea cum pot să fixeze leziunile, iar lui Calcatin S. i-a dat îndreptare, a generat situația în care instanța de fond a condamnat o persoană nevinovată.

3.2 În motivarea cerințelor sale avocatul Jereghi Anatolie în interesele inculpaților Iliev Ion și Iliev Tatiana a invocat următoarele aspecte:

- motivarea sentinței contravine circumstanțelor de fapt, or în cadrul cercetării judecătorești s-a constatat că Calcatin S. a generat conflictul și i-a aplicat o lovitură peste față lui Iliev Tatiana, fapt care a generat implicarea soțului inculpatei Iliev Tatiana - Iliev Ion, iar pentru ca să nu degereze conflictul, din motivul agresivității lui Calcatin S. , a fost imobilizat pe la spate de către Frinea Alexandr, iar în rezultat, ambii au căzut la pământ;

- acțiunile inculpaților nu au fost îndreptate spre încălcarea ordinii publice și bunurilor moravuri, dar spre curmarea acțiunilor ilegale ale părții vătămate;

- învinuirea inculpaților Iliev Ion și Iliev Tatiana nu și-a găsit confirmare, din motiv că fapta inculpaților nu întrunește elementele infracțiunii;

- instanța a dat apreciere unilaterală probelor, fiind puse la baza sentinței de condamnare în exclusivitate declarațiile părților vătămate, care au scopul de a

eluda răspunderea pentru inițierea conflictului și aplicarea loviturii peste față lui Iliev Tatiana;

- instanța nu a reținut că vătămrile corporale ale părților vătămate au fost constatate prin rapoartele de expertiză din 05 iunie 2017 și 28 iunie 2017, după o perioadă îndelungată de timp de la momentul incidentului care a avut loc la 14 mai 2017, iar leziunile puteau fi cauzate și în alte împrejurări.

3.3 În motivarea cerințelor sale avocatul Gheorghiu Oleg în interesele inculpatei Druța Ludmila a invocat următoarele aspecte:

- argumentele instanței sunt neîntemeiate și eronate;

- unicele persoane care au declarat că Druța Ludmila ar fi aplicat lovituri au fost părțile vătămate, declarațiile cărora urmau să fie apreciate critic, deoarece ele au fost nevoite să susțină plângerea, ori în caz contrar ar fi riscat să fie atrase la răspundere prin prisma art. 311 Cod penal;

- toți martorii au declarat că Druța Ludmila nu a lovit în partea vătămată Calcatin Sergiu;

- în acțiunile lui Druța Ludmila nu s-a constatat latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 287 Cod penal, or inculpata nu a aplicat și nici nu a amenințat cu aplicarea violenței fizice față de cineva.

3.4 În motivarea cerințelor sale, inculpata Druța Ludmila cu avocatul Coadă Tudor au invocat că martorii audiați au declarat că inculpata nu a fost implicată, nu a lovit pe nimeni, nu a avut comportament agresiv, iar prima instanță nu a apreciat la justa valoare probele prezentate de apărare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2020, au fost respinse ca neîntemeiate apelurile declarate, și menținută sentința primei instanțe fără modificări.

4.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că, la pronunțarea sentinței, instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpații Iliev Ion, Iliev Tatiana, Frinea Alexandr și Druța Ludmila au săvârșit infracțiunea imputată lor. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală nominalizată și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor. Astfel, acțiunile inculpaților Iliev Ion, Iliev Tatiana, Frinea Alexandr și Druța Ludmila au fost corect încadrate în baza art. 287 alin.(2) lit. b) Cod penal, adică huliganismul, după semnele calificative „acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor și de opunerea de rezistență violentă persoanelor care curmă actele huliganice, săvârșită de mai multe persoane”.

Subsidiar, instanța de apel a remarcat că, nu poate admite și reține argumentele invocate în apeluri precum că acțiunile inculpaților nu întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal, și anume latura obiectivă, or acestea se combat prin declarațiile părții vătămate Calcatin

S. și ale martorului Baghici Vadim, care au declarat că inculpata Druța Ludmila era agitată și se adresa cu cuvinte necenzurate în adresa părților vătămate. La fel, aceste circumstanțe se confirmă și prin declarațiile părții vătămate Calcatin C., care a indicat direct la Iliev Tatiana ca fiind persoana care a tras-o de păr.

Cu referire la argumentele apărării precum că partea vătămată Calcatin S. a lovit inculpata Iliev Tatiana peste față și că inculpatul Frinea Alexandr l-ar fi imobilizat pe Calcatin S. , instanța de apel le-a apreciat critic, or prima instanță a stabilit corect că inculpata Iliev Tatiana nu a putut declara cu certitudine dacă a fost lovită cu pumnul sau cu palma de către Calcatin S. , fapt care pune la îndoială veridicitatea declarațiilor acesteia.

În această ordine de idei, instanța de apel a apreciat ca neîntemeiate versiunile inculpaților precum că nu au săvârșit actul de huliganism, or nerecunoașterea vinei se apreciază de instanță drept o metodă de apărare în vederea eschivării de la răspunderea penală.

Referitor la motivele invocate în cererile de apel precum că sentința este nefondată, instanța de apel a menționat că o astfel de eroare nu a fost constatată, deoarece sentința instanței de fond este una argumentată inclusiv în raport cu susținerile verbale ale avocaților în ședința de judecată, care sunt identice cu argumentele apelurilor declarate, totodată instanța de apel a considerat că pronunțarea repetată asupra argumentelor apelului nu poate duce la casarea sentinței contestate, or potrivit practicii CtEDO (*Coroi vs R. Moldova*, 15.03.2011), Curtea a specificat că, „ (...) este adevărat că decizia Curții de Apel a fost foarte succintă și doar a menținut hotărârea primei instanțe. Totuși, având în vedere faptul că fondul cauzei a fost examinat în mod corespunzător de către prima instanță și că hotărârea acesteia este motivată suficient, precum și având în vedere natura motivelor invocate de reclamant în cererea sa de recurs, Curtea nu consideră că respingerea recursului fără o motivare detaliată constituie o violare a cerințelor articolului 6 § 1 al CoEDO”.

Cu referire la individualizarea pedepselor stabilite inculpaților, instanța de apel a reținut că prima instanță la stabilirea categoriei și termenului de pedeapsă a ținut cont de gravitatea infracțiunii comise, care se atribuie la categoria celor mai puțin grave, de motivul acestora, de prezența circumstanțelor ce atenuază răspunderea în privința inculpaților Iliev Tatiana, Frinea Alexandr și Druța Ludmila, de prezența unei circumstanțe agravante în privința tuturor inculpaților, de faptul că inculpatul Iliev Ion anterior a fost tras la răspundere penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovaților, precum și de condițiile de viață ale acestora - la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, inculpații Iliev Ion și Frinea Alexandr nu sunt angajați în câmpul muncii, iar inculpatele Iliev Tatiana și Druța Ludmila sunt angajate în câmpul muncii, au copii minori la întreținere. Pedeapsa stabilită inculpaților este una echitabilă, fiind în acest sens respectate prevederile legislației în vigoare.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de către:

- avocatul Lunca Ion în numele inculpatului Frinea Alexandr, care invocând incidența prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 9), 10) și 12) Cod de procedură penală a solicitat casarea deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei, și pronunțarea unei noi decizii prin care Frinea Alexandr să fie achitat;

- avocatul Coadă Tudor cu inculpata Druța Ludmila, care invocând incidența prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală au solicitat casarea deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei, și pronunțarea unei decizii prin care Druța Ludmila să fie achitată;

- avocatul Jereghi Anatolie în numele inculpaților Iliev Ion și Iliev Tatiana care invocând incidența prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală au solicitat casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel în alt complet de judecată.

5.1 În motivarea cerințelor sale avocatul Lunca Ion în numele inculpatului Frinea Alexandr indică următoarele aspecte:

- apărarea în instanța de fond a menționat despre faptul că urmărirea penală a fost una foarte defectuoasă iar organul de urmărire penală nu a întreprins toate acțiunile prevăzute de lege în vederea stabilirii adevărului obiectiv;

- este incorectă modalitatea de apreciere a probelor cercetate în ședința de judecată atât în instanța de fond cât și în ordine de apel în baza cărora Frinea Alexandr a fost recunoscut vinovat, pe nedrept, de comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal. Ignorarea și totodată interpretarea eronată a declarațiilor martorilor Baghici Vadim, Țurcan Nina și Talmaci Tatiana a viciat total soluția dată de către instanța de fond. Prin asemenea modalitate, instanța de fond și instanța de apel nu a făcut altceva decât să ignore principiul prezumției nevinovăției garantat de art.6 § 2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Or, o asemenea situație nu face altceva decât să genereze o incertitudine juridică întru demonstrarea vinovăției inculpatului, iar alte mijloace de probă în instanța de judecată nu au fost administrate;

- este de menționat că, Frinea Alexandr nu l-a bătut pe Calcatin S. dar la ținut imobilizat pentru a nu-i permite să-și continue acțiunile sale infracționale. Astfel, este evident că scopul imobilizării lui Calcatin S. de către Frinea Alexandr a fost de a proteja integritatea corporală și sănătatea lui Iliev Tatiana și Druța Ludmila. În atare circumstanțe sunt relevante prevederile art.38 alin.(1) Cod penal;

- instanța de apel nu a dat nici o apreciere poziției părții apărării precum că inculpatul a acționat în stare de extremă necesitate, aceasta nu constituie nimic altceva decât o decizie „*solită de fapte probatorii*” care în consecință nu face decât să demonstreze că nu există fapta infracțiunii și prin urmare fapta de care este învinuit Frinea Alexandr nu întrunește elementele infracțiunii incriminate. Totodată acest fapt evidențiază că urmărirea penală a fost una foarte defectuoasă.

5.2 În motivarea cerințelor sale avocatul Coadă Tudor cu inculpata Druța Ludmila invocă următoarele aspecte:

- instanțele de fond au menționat că „*instanța de judecată constată că vina inculpaților Iliev Ion, Iliev Tatiana, Frinea Alexandr și Druța Ludmila a fost dovedită pe deplin în afara unor dubii rezonabile și acțiunile acestora se încadrează în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod Penal - huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor și de opunerea de rezistență violentă persoanelor care curmă actele huliganice, săvârșită de două persoane*”. Însă, în privința inculpatei Druța Ludmila nu a fost descris că aceasta ar fi lovit pe cineva sau că ar fi agresat pe cineva, ordine în care instanțele de judecată au examinat superficial cauza nu a intrat în esența declarațiilor tuturor martorilor (care sunt persoane dezinteresate) și nu au niciun interes de a ascunde adevărul;

- instanțele de fond nu au apreciat la justa valoare probele prezentate de inculpată, precum și nu a fost probat faptul că inculpata ar fi încălcat grosolan și în mod cinic ordinea publică cu aplicarea violenței față de alte persoane, iar în context toate faptele au o descriere generală fără a fi menționate careva fapte concrete.

5.3. În motivarea cerințelor sale, avocatul Jereghi Anatolie în numele inculpaților Iliev Ion și Iliev Tatiana, indică următoarele aspecte:

- în urma unei analize comparative a declarațiilor date de către părțile vătămate Calcatin S. și Calcatin C., date la faza de urmărire penală și cele date în cadrul ședinței de judecată precum și în raport cu declarațiile martorilor acuzării și cei ai apărării audiați în cadrul cercetării judecătorești și a probelor materiale examinate în cadrul cercetării judecătorești, se constată părtinirea și neveridicitatea declarațiilor date de către părțile vătămate;

- instanța de judecată, a dat o apreciere critică declarațiilor martorilor oculari, prin care a fost constatat faptul că, anume partea vătămată Calcatin S. dorind să-și parcheze automobilul în fața blocului a inițiat un conflict cu inculpata Druța Ludmila, pe care a accidentat-o cu bara de protecție spate a automobilului său, în timp ce se deplasa cu spatele pentru a-și parca automobilul, iar ulterior la observațiile făcute de către inculpata Iliev Tatiana inițial s-a adresat cu cuvinte necenzurate, iar ulterior i-a aplicat o lovitură cu palma peste față;

- se constată că motivarea sentinței și a deciziei, contravine circumstanțelor de fapt. Or în cadrul cercetării judecătorești s-a constatat faptul că Calcatin S. generând un conflict spontan apărut, aplicându-i o lovitură peste față cet. Iliev Tatiana fapt urmare căruia în acest conflict s-a implicat soțul inculpatei Iliev Tatiana, inculpatul Iliev Ion, iar pentru ca conflictul să nu degereze într-o altercație mai mare și anume din motivul agresivității așa zisei părți vătămate Calcatin S. , care prin comportamentul său agresiv dorea să și arate superioritatea sa față de cei din jur, și pentru a nu-i permite să aplice în continuare lovituri inculpatei Iliev Tatiana, a fost imobilizat pe la spate de către Frinea Alexandr. În rezultat ambii au căzut la pământ și doar după ce partea vătămată s-a calmat și a fost eliberată;

- concluziile instanței de apel poartă un caracter generic asupra operațiunii de cercetare și verificare a probelor, iar așa cum examinarea probelor constituie elementul-cheie la pronunțarea unei hotărâri corecte și legale, lăsarea fără

apreciere și aprecierea abstractă a acestora duce la pronunțarea unei hotărâri incomplete, neîntemeiate și cu o doză sporită de incertitudine asupra calității efectuării actului de justiție;

- decizia instanței de apel suferă de insuficiență în partea motivării soluției, or instanța de apel era obligată să pună în discuție și să verifice atât probele prezentate de partea acuzării, cât și cele prezentate de apărare;

- instanța de apel nu a judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece a adoptat hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar și instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, precum și nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

6. În temeiul art. 431 alin. (1), pct. 1¹ Cod de procedură penală, procurorul, a prezentat referință pe marginea recursurilor ordinare declarate, pledând pentru netemeinicia acestora ca fiind vădit neîntemeiate.

7. Judecând recursurile declarate, pe baza materialului din dosarul cauzei și a motivelor invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acestea urmează a fi respinse, cu menținerea deciziei instanței de apel, din următoarele raționamente.

În conformitate cu art. 424 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs și numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală stipulează că judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Colegiul penal lărgit reține că, soluția respectivă se adoptă în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat).

Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

După cum rezultă din conținutul cererilor de recurs declarate, Colegiul penal atestă, că apărarea invocă în calitate de temeiuri pentru casarea deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) 9) 10) 12) Cod de procedură penală, care stabilesc, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când: **pct. 6)** instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, **pct. 8)** nu au fost întrunite

elementele infracțiunii **pct. 9)** inculpatul a fost condamnat pentru o faptă care nu este prevăzută de legea penală **pct. 10)** s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale; **pct. 12)** faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Analizând conținutul cererilor de recurs declarate, prin prisma temeiurilor de drept invocate, Colegiul penal observă că alegațiile recurenților se axează pe chestiunea aprecierii probatoriului și pe faptul că în speța de referință nu au fost întrunite elementele infracțiunii, temeiuri ce sunt incidente prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, ordine în care instanța de recurs se va expune pe marginea recursurilor declarate prin prisma temeiurilor de recurs nominalizate.

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată, că aceste erori de drept nominalizate de către recurenți, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

În această ordine de idei, Colegiul penal lărgit ține să menționeze că regula generală desprinsă din dispozițiile art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, prevede, că la această etapă instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în cauză.

Mai mult, în lumina statuărilor relevante a CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanța de apel, deoarece în cazul în care instanța de apel și-a motivat decizia, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*).

Cu referire la temeiul de casare prevăzut de pct.8 alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit menționează că, temeiul de drept prescris în această normă, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, atunci când nu au fost întrunite elementele infracțiunii, însă din conținutul recursului, se constată lipsa argumentării în acest sens.

Astfel, instanța de recurs menționează că, potrivit art.113 alin.(1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.

În conformitate cu materialele cauzei se atestă că, prima instanță i-a condamnat pe Iliev Ion, Iliev Tatiana, Druța Liudmila și Frinea Alexandr în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, conform indicilor calificativi „*huliganismul, adică*

acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor și de opunerea de rezistență violentă persoanelor care curmă actele huliganice săvârșită de două persoane”, soluție menținută de către instanța de apel, care a constatat că, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect concluzionând asupra vinovăției inculpaților în săvârșirea infracțiunii imputate.

Colegiul penal, analizând materialele cauzei în raport cu argumentele invocate de către recurenți, conchide că instanța de apel la judecarea apelurilor a respectat prevederile art. 414 Cod de procedură penală și corect a concluzionat că în acțiunile inculpaților sunt prezente elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, motivându-și temeinic soluția în acest sens, așa cum este indicat în pct. 4, 4.1. al prezentei decizii, soluție pe care instanța de recurs o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară, deoarece soluția instanței de apel este pe deplin conformă circumstanțelor de fapt și de drept stabilite, precum și practicii judiciare constante.

În aceeași ordine de idei, cu referire la argumentele recurenților privind insuficiența motivării hotărârilor instanțelor de fond, Colegiul lărgit menționează că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față. Investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării recercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută pe baza probatoriului administrat și a concluzionat corect ca aceasta se circumscrie încadrării juridice în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, potrivit căreia Iliev Ion, Iliev Tatiana, Druța Liudmila și Frinea Alexandr au fost recunoscuți vinovați și condamnați.

În aceste condiții, instanța de recurs consideră că nu pot fi reținute argumentele apărării cu privire la necesitatea achitării inculpaților, deoarece la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța de apel a respectat prevederile art. art. 414-419 Cod de procedură penală, iar hotărârea adoptată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Generalizând considerentele expuse, Colegiul penal lărgit conchide că, instanța de apel s-a expus în decizia sa, detaliat și argumentat asupra fiecărei chestiuni esențiale particulare speței, iar motivarea din decizia acesteia, în virtutea corectitudinii ei și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs ordinar o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda*, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces

echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

8. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D e c i d e :

Se resping ca inadmisibile recursurile ordinare declarate de către avocatul Lunca Ion în numele inculpatului Frinea Alexandr, de către avocatul Coadă Tudor cu inculpata Druța Ludmila și de către avocatul Jereghi Anatolie în numele inculpaților Iliev Ion și Iliev Tatiana, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2020, în cauza penală în privința lui *Iliev Ion xxx, Iliev Tatiana xxxx, Frinea Alexandr xxxx și Druța Ludmila xxxx*.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **29 iulie 2021**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Boico Victor

Diaconu Iurie

Catan Liliana

Guzun Ion